

Mas Roure

Santa Eugènia de Berga

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Nucli de Santa Eugènia
Emplaçament Mas Roure s/n. Trencant Crta. Sala-d'Heures. 08507 Santa Eugènia de Berga.

Coordenades:

Latitud: 41.90804
Longitud: 2.28355
UTM Est (X): 440580
UTM Nord (Y): 4639814

Classificació

Número de fitxa 08246-125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta abandonament
Protecció Inexistent
Número inventari IPA. ACCN: 23970
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00043
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dg., 30/04/2006 - 02:00

Descripció

Edifici civil. Masia de planta quadrada, coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana situada a migdia. Consta de planta baixa i dos pisos, façana amb una portal rectangular a la planta, una finestra tapiada, tres balcons al primer pis, amb inflexió gòtica així com la finestra central del segon pis. A llevant s'adossa un cos que sobresurt per la part de migdia que abriga uns porxos d'arc de mig punt al primer pis i junt amb el mur d'una cabanya forma un clos que tanca la lliça, el portal es resguardat per un portalet amb llinda de fusta datada. A ponent s'obren diverses finestres de nova construcció però al primer pis conserva finestres de forma gotitzant. En aquest indret hi ha un pont que comunica amb la capella. La part N correspon a la vivenda dels amos, té diverses obertures.

Observacions:

Té una gran era enllosada, assentada sobre roca viva. Conserva un refugi de la guerra civil espanyola. L'escala d'accés a les estances on vivien els amos tenia forma de calze, tot i que també es comunicaven per dins.

Història

Aquest mas, situat al peu de la carretera de Saladeures surt documentat des dels segles XII i XIII, primer en relació amb l'antiga vil·la rural de Palou, i més tard amb un desaparegut mas Moles, del que va absorbir la propietat. En el llibre de talles o contribucions de l'Arxiu Municipal de Vic del 1418 al 1460 consten les talles que pagaven aquells masos del terme units a Vic a principis del segle XV, aquest és el cas del mas Roure que pagava 2 diners a la talla de 1422. A la Consueta Vella de Santa Eugènia de 1639 aquest mas tenia units els masos Moles i Narbona. El mas actual té una part antiga, el cos central feta segurament el segle XVII, de forma rectangular, gairebé quadrada, amb coberta a dues vessants i la façana a migdia, perpendicular al carener. Al seu davant a part meridional hi té un ampli barri tancat per un portal on hi consta la data de 1879 i les inicials de J. C, relacionat amb la família Carbó, antiga propietària del mas, moment en què també es devia construir el cos de galeries que tanca o emmarca la part de llevant del barri. Aquest cos central té tres balcons a la planta noble i finestres guardant simetria al segon pis. Tan la porta actual com altres obertures del mas indiquen que s'hi ha fet diverses reformes, destaca la presència de l'escut del bisbat i una efígie religiosa. Aquest mas pertanyia de molt antic al capítol de canonges de Vic, junt amb les terres de l'antic mas Moles fins que passà a propietat del Dr. Carbó al 1840. Igual que el Gener era de la mateixa propietat però aquí hi passaven les vacances els Canonges de la Catedral de Vic. A part de ponent del mas, consta cap el 1770 una capella dedicada a Sant Pere, unida al mas per un pont modern. La seva estructura, de la que es conserva bé la façana, es troba unida a un sector novament edificat que forma una vivenda o segona masoveria. Altra informació la proporcionen els Llibrets de Compliment Pasqual, concretament el del 1826, on hi ha llista dels masos i les persones que hi viuen majors de 8 anys, i on es detalla que el mas Roure tenia 9 habitants. Les darreres reformes es van realitzar per habilitar els diversos espais i per fer la vivenda dels propietaris actuals, els Monteys, quan la propietat es va separar de la del Gener o dels Carbó. La masia també apareix registrada en el nomenclàtor de la província de Barcelona de 1860 i consta com masia casa de labranza. Una fotografia i una nota al peu de la mateixa en un llibre de Gonzal de Reparaz sobre la plana de Vic permet veure el mas a la segona dècada d'aquest segle XIX, i les reformes que s'hi feien com a resultat de l'aparició de noves necessitats. La casa del costat es un habitatge que amortitza part de l'església dedicada a Sant Pere i el pont que uneix les dues cases es el passadís per on passaven per dir la missa; en el jardí de la part de darrera de la casa principal hi ha una escala per pujar al primer pis que té la forma de calze.

Bibliografia

Consueta Vella de Santa Eugènia del 1639: "Memorial dels masos y casas habitats y affugats que de present se troben y en elles habitan dins dita parrochia y circuit de aquella". Consueta Vella de Santa Eugènia del 1639: "Nom de masos antics tan habitats con rònechs los quals per redució fan dos sous de menjars per cada hu de dits masos, conforme ho tinch trobat en un llibret istoriat entra las ascripturas de dita rectoria de lletra molt antiga". TORRENT, C. (1981). Mas Roure. Santa Eugènia de Berga. Inventari Patrimoni Arquitectònic. Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya. Inèdit. Nomenclàtor de la província de Barcelona de 1860. Partido judicial de Vic. GONZAL DE REPARAZ. (1982). La Plana de Vic. Editat per Barcino el 1928 i reeditada per Eumo al 1982. PLADEVALL, A. (1997). Santa Eugènia de Berga. Història i vida d'un vell poble osonenc. Ajuntament de Santa Eugènia de Berga. Ed. Eumo. Vic.

